

III TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Jn3 ,1-5.10)

Lugemine prohvet Joonas raamatust

Neil päevil tuli Joonas Jumala Sõna: “Sea end teele ja mine Niinivesse, suurde linna, ja ütle neile edasi kõik ähvardussõnad, mida mina neile lasen öelda.” Ja Joonas seadis end teele ning läks Niinive linna, nii nagu Jumal teda oli käskinud. Niinive oli suur linn Jumala ees, linna läbikäimine nõudis kolm päevateekonda. Ja Joonas käis esimese päeva teed, kuulutas ja hüüdis: “Veel nelikümmend päeva, ja Niinive hävitatakse!” Ja Niinive mehed – nii suured kui väikesed – uskusid tema sõnu, kuulutasid välja paastu ning panid selga kotiriide. Ja Jumal nägi nende tegusid, et nad pöördusid oma kurjalt teelt, ja ta kahetses kurja, millega ta neid oli ähvardanud, ega lasknud sellel sündida. See on Jumala Sõna.

Vastulaul (Ps25 , 4-5.6-7.8-9 R:4)

R: Issand, anna oma teed mulle teada, õpeta mulle oma radu.

Issand, anna oma teed mulle teada ja õpeta mulle oma radu.

Juhata mind käima tõeteed ja õpeta mind,

sest sina oled Jumal, mu Lunastaja,

sinu peale loodan ma kogu aja.

R:

Tuleta meelde oma halastust ja heldust, Issand,

sest need on igavesest ajast.

Ära vaata minu noorusaja patte ja üleastumisi,

mõtle minu peale oma helduses, sest sina oled hea.

R:

Issand on hea ja õiglane,

seepärast näitab ta eksijaile õiget teed.

Ta juhatab alandlikke oma õiguse järgi

ja õpetab leplikele oma radu.

R:

(Teine lugemine 1Ko7 ,29-31)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Ma ütlen teile, vennad, et aega on vähe, sellepärast peab igaüks, kellel on naine, elama nii, justkui tal ei olekski. Ja kes nutab, nagu ta ei nutaks, ja kes on rõõmus, nagu ta ei olekski rõõmus. Ning kes ostab, nagu ta ei saakski ostetut endale pidada, ja kes seda maailma kasutab, justkui ta ei kasutakski seda, sest selle maailma nagu kaob.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mk1 ,15)

Halleluuja. Jumalariik on lähedal,
parandage meelt ja uskuge Evangeeliumi. Halleluuja.

(Evangeelium Mk1 , 14-20)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist

Pärast seda, kui Ristija Johannes oli vangi pandud, tuli Jeesus Galileamaale ja kuulutas Jumala evangeeliumi ning ütles: “Aeg on täis ja jumalariik on lähedal, parandage meelt ja uskuge evangeeliumi.”

Ja kui ta Galilea järve ääres kõndis, nägi ta Siimonit ja Andreast võrku järve laskmas, sest nad olid kalurid. Ning Jeesus ütles neile: “Käige minu järel, ja ma teen teist inimesepüüdjad.” Ning sedamaid jätsid nad maha oma võrgud ja läksid tema järel.

Kui aga Jeesus edasi läks, nägi ta Jaakobust, Sebedeuse poega, ja Johannest, tema venda, paadis võrke parandamas; ning samas ta kutsus neidki. Ja nad jätsid oma isa Sebedeuse paati ühes palgalistega ning läksid Tema järel.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Pöörduge, ja uskuge Evangeeliumi! Originaalkeeles kasutab Markuse evangeeliumi autor küll sõna ‘metanoia’ – 'meeleparandus', 'patukahetsus' –, kuid ilmselt ladina ja saksa keele kaudu on ka eesti keeles sõna ‘pöördumine’ (lad. 'convertere', sks. 'sich bekehren') kasutusel meelega paranduse tähenduses.

Agaga kui palju kordi, armsad õed ja vennad, saab inimene oma elus pöörduda? Pöördumine tähendab ju liikumist omaenda telje suhtes, ja kui seda mitu korda teha, siis jõuab peagi tagasi samasse

asendisse kust alustasime. Võibolla tuleks ükskord ikka paigale jääda, et pöördumisest ei saaks pöörlemist...

Kui me juba kord usume Evangeeliumi, siis ei tohiks me kõigest pöördumistahtest hoolimata sellest “ära pöörduda”. Midagi tuleb elus ikka teoks teha ka, mitte vaid lõputult pöörelda oma telje ümber, et jäädagi otsima paremat stardipositsiooni.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Roheline, kollane, punane... ja siis tuleb kiusatus: ei ühtki autot silmapiiril, politseinikust rääkimata, ja juba vajutab jalg gaasipedaali, et niiõelda “noore punasega” veel läbi lipsata – preemiaks adrenaliinisüst ja varastatud rahulolu sellest, et seekord vahele ei jää. Tuttav tunne, kuigi nüüdseks juba suhteliselt kaugest minevikust.

Kas ma olen oma “liikluspattudest” pöördunud? Ma ei tea, ilmselt küll, kuid igatahes pidi see sündima alateadlikult, et mingi väike arvuti mu ajusopis tegi kõik töö minu eest ära. See väike arvuti on salajas välja arvutanud, et kui nii palju liiklusõnnetusi tekib puhtalt juhuse tõttu, siis seda rumalam on riske veel võimendada teadlikult vigu tehes. Kuid see on asja inimlik külg, et noor inimene ei saa oma noorusest pöörduda, ja täiskasvanu ei saa oma kogemusi ignoreerida.

Religioosne pöördumine ehk meelearandus on seevastu midagi enam kui vaid vanusega kaasnevad muutused või järelduste tegemine negatiivsetest kogemustest. Kuigi see mõte, nagu oleks võimalik vaid ühe tahteaktiga kõik möödunu olematuks teha, kõlab naiivselt, on Evangeelium Rõõmusõnum, mis võib tõesti mõjuda välguna selgest taevast ja lahendada kaks probleemi ühekorraga: aidata ära pöörduda kurjusest ja pöörduda headuse, Jumala ja elu mõtte poole.

Jah, muidugi, juhtub sageli, et inimene on oma lootustes liiga optimistlik. Kuid ka pettumused on osaks tõelisest dialoogist Jumalaga. Pöördumine ja meelearandus pole ju mingi eneselunastus, vaid just selles avaldub inimese lapselik usaldus käed välja sirutada, lootuses, et keegi nendest kinni võtab. Siis saab elu üle järelemõtlemine uue kuju, milles me võime Jumalat tunnistajaks kutsuda ja otse küsida: kas ma ei peta ennast, kas ma ei ignoreeri teadlikult neid tõdesid, mis on end praktiliselt ja korduvalt tõestanud, kas ma ei veereta ebanugavaid otsuseid homse varna või hoopis kellegi teise kaela?

Kui Jeesus Andrease ja tema venna Peetruse oma jüngriteks kutsus, siis ta ütles: “Käige minu järel, ja ma teen teist inimesepüüdjad...”, viidates nende varasemale elukutsele kaluritena. See tähendab, et nad tohtisid kaasa võtta kõik, mis nad varem olid olnud ja õppinud: kannatlikkuse ja

vastupidavuse, hoole ja julguse. Aga oli ka uut. Enam polnud tegu leiva teenimise, vaid vaevanägemisega igavese õndsuse nimel.

Armsad õed ja vennad, otsese töö kõrval on meil elus palju huvialasid ja hobisid, me mängime mängu ja lahutame meelt. Ka pöördumise järel jääb paljugi meie elus samaks mis ennegi. Oma senised kogemused võime Jumala juurde kaasa võtta, kuid põhjalik ja püsiv muutus saab toimuda ikka salajas, aeglase kasvamise kaudu. Meie pöördumine Jumala poole peab elu jooksul arenema vestluseks, et me õpiksime kuulama, mida on temal meile öelda. Aamen.